

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 12. decembra 2019*

„Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 6(1) – Pojem ‚odreditveni pravosodni organ‘ – Merila – Evropski nalog za prijetje, ki ga je izdalo državno tožilstvo države članice zaradi kazenskega pregona“

V zadevi C-625/19 PPU,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo rechtbank Amsterdam (prvostopenjsko sodišče v Amsterdamu, Nizozemska) z odločbo z dne 22. avgusta 2019, ki je na Sodišče prispela 22. avgusta 2019, v postopku v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper

XD,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, M. Safjan, L. Bay Larsen, sodnika, C. Toader (poročevalka), sodnica, in N. Jääskinen, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 24. oktobra 2019,

na podlagi stališč, ki so jih predložili:

- za XD D. Bektesevic in T. E. Korff, advocaten,
- za Openbaar Ministerie K. van der Schaft in N. Bakkenes,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in J. Langer, agenta,
- za Irsko G. Hodge in M. Browne, agentki, skupaj z R. Kennedyem, SC,
- za špansko vlado L. Aguilera Ruiz, agent,
- za francosko vlado A. Daniel in A. L. Desjonquères, agentki,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z L. Fiandaco, avvocato dello Stato,

* Jezik postopka: nizozemščina.

- za finsko vlado M. Pere, agentka,
- za švedsko vlado A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg in H. Eklinder, agentke,
- za Evropsko komisijo S. Grünheid in R. Troosters, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. novembra 2019

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 6(1) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki ga je Åklagarmyndigheten (državno tožilstvo, Švedska) 27. maja 2019 izdalo zaradi kazenskega pregona zoper osebo XD, na Nizozemskem.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 5, 6, 10 in 12 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:
 - „(5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskoopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.
 - (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.
- [...]
- (10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) [EU] ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet na podlagi člena 7(1) [EU] s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe.
- [...]
- (12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 [EU] in jih izraža Listina o temeljnih pravicah Evropske unije[...], zlasti Poglavje VI Listine. [...]

4 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [EU].“

5 Člen 2 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Področje uporabe evropskega naloga za prijetje“, v odstavku 1 določa:

„Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti[, do] najmanj 12 mesecev ali, kadar sta kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti[,] izrečena, za kazni [...] najmanj štirih mesecev.“

6 Člen 6 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev pristojnih pravosodnih organov“, določa:

„1. Odreditveni pravosodni organ je pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.

2. Izvršitveni pravosodni organ je pravosodni organ izvršitvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za izvršitev evropskega naloga za prijetje.

3. Vsaka država članica obvesti Generalni sekretariat Sveta, kateri sodni organ je pristojen po njenem pravu.“

Švedsko pravo

RB

7 V poglavju 24 rättegångsbalken (zakonik o sodnem postopku, v nadaljevanju: RB) so določena pravila o priporu.

8 V skladu s členom 13 tega poglavja mora sodišče takoj, ko državni tožilec vloži predlog za odreditev pripora, opraviti obravnavo za odločitev o tej zahtevi, na katero sta vabljeni domnevni storilec kaznivega dejanja in njegov zagovornik.

9 V skladu s členom 17, drugi odstavek, navedenega poglavja lahko sodišče odredi pripor v odsotnosti domnevnega storilca kaznivega dejanja.

10 Iz določb člena 20, prvi odstavek, točka 2, poglavja 24 RB izhaja, da mora sodišče, ki odloča v zadevi, takoj odpraviti pripor, če ta ukrep ni več upravičen. V skladu s členom 20, drugi odstavek, tega poglavja mora državni tožilec ves čas trajanja pripora preverjati, ali je ta ukrep sorazmeren, in ga lahko odpravi po uradni dolžnosti, preden se začne preiskava.

- 11 V skladu s členom 1 poglavja 52 RB se lahko zoper sklep o priporu, ki je izdan na prvi stopnji, vložijo pritožba brez časovne omejitve. Odločitve o pritožbi se lahko na podlagi člena 1 poglavja 56 RB brez časovne omejitve izpodbija pred Högsta domstolen (vrhovno sodišče, Švedska).

Uredba (2003:1178)

- 12 S Förordning (2003:1178) om överlämnande till Sverige en europeisk arresteringsorder (uredba (2003:1178) o predaji [osebe] na Švedskem na podlagi evropskega naloga za prijetje) (SFS 2003, št. 1178) je bil Okvirni sklep 2002/584 prenesen v švedski pravni red.
- 13 V skladu s členom 2 uredbe (2003:1178) državni tožilec izda evropski nalog za prijetje bodisi zaradi kazenskega pregona bodisi zaradi izvršitve kazni ali ukrepa, ki sta vezana na odvzem prostosti.
- 14 Evropski nalog za prijetje zaradi kazenskega pregona se lahko v skladu s členom 3 te uredbe izda, če je bil ukrep, s katerim je odrejen pripor zahtevane osebe, izrečen zato, ker je podan utemeljen sum, da je ta oseba storilec kaznivnega dejanja, za katero je določena kazen zapora enega leta ali več.
- 15 V skladu s členom 5(1) navedene uredbe lahko državni tožilec izda evropski nalog za prijetje le, če se prej opravi presoja vprašanja, ali je škoda, ki lahko zaradi tega nastane zadevni osebi, roke in stroške postopka, ki so s tem povezani, mogoče upravičiti glede na naravo in težo kaznivnega dejanja ter druge okoliščine.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 16 Švedsko državno tožilstvo je 27. maja 2019 izdalo evropski nalog za prijetje zaradi kazenskega pregona zoper osebo XD, ki je osumljena, da je v okviru hudodelske združbe sodelovala pri kršitvah zakonodaje o prepovedanih drogah na ozemlju več držav, vključno s Švedsko.
- 17 Evropski nalog za prijetje je bil izdan na podlagi sklepa o priporu, ki ga je isti dan sprejelo Göteborgs tingsrätt (prvostopenjsko sodišče v Göteborgu, Švedska).
- 18 Naslednjega dne, torej 28. maja 2019, je bila oseba XD prijeta na Nizozemskem na podlagi evropskega naloga za prijetje.
- 19 Openbaar Ministerie (državno tožilstvo, Nizozemska) je naslednji dan, torej 29. maja 2019, na podlagi člena 23 Overleveringswet (zakon o predaji) z dne 29. aprila 2004 v različici, ki se uporablja v postopku v glavni stvari, pri rechtbank Amsterdam (prvostopenjsko sodišče v Amsterdamu, Nizozemska) začelo postopek za preizkus navedenega evropskega naloga za prijetje.
- 20 Predložitveno sodišče trdi, prvič, da iz informacij, ki so jih predložili švedski organi v okviru postopka v glavni stvari, izhaja, da na Švedskem državni tožilci sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti in delujejo neodvisno, ne da bi bili izpostavljeni tveganju, da jim bo izvršilna veja oblasti neposredno ali posredno dajala posamične ukaze ali navodila.
- 21 Drugič, čeprav v švedski ureditvi, ki se nanaša na evropski nalog za prijetje, ni določena možnost vložitve pravnega sredstva zoper odločitve o izdaji tega naloga, predložitveno sodišče navaja, da je na podlagi informacij, ki so jih posredovali švedski organi, mogoče sklepati, da se sorazmernost izdaje evropskega naloga za prijetje preizkusi ob sprejetju sklepa o priporu pred izdajo evropskega naloga za prijetje.

- 22 Poleg tega naj bi se v obravnavanem primeru na obravnavi pri Göteborgs tingsrätt (prvostopenjsko sodišče v Göteborgu), ki se je nanašala na pripor osebe XD, razpravljalo o izdaji evropskega naloga za prijetje s ciljem predaje osebe XD švedskim organom. Tako naj bi navedeno sodišče preizkusilo sorazmernost izdaje evropskega naloga za prijetje, ko je odločilo, da se odredi pripor osebe XD.
- 23 Ob upoštevanju teh okoliščin se predložitveno sodišče sprašuje, ali je presoja, ki jo opravi sodišče ob sprejetju nacionalne sodne odločbe, preden je bila sprejeta odločitev državnega tožilstva o izdaji evropskega naloga za prijetje, in ki se nanaša zlasti na sorazmernost izdaje takega naloga, v bistvu skladna z zahtevami, določenimi v točki 75 sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), v skladu s katero je treba omogočiti, da je odločitev državnega tožilstva, da se izda evropski nalog za prijetje, predmet sodnega nadzora, ki v celoti izpolnjuje pogoje učinkovitega sodnega varstva.
- 24 Navedeno sodišče v zvezi s tem poudarja, da sta bila sicer v obravnavanem primeru nacionalni in evropski nalog za prijetje izdana istega dne, vendar ni mogoče izključiti možnosti, da med sprejetjem nacionalne sodne odločbe in presojo sorazmernosti izdaje evropskega naloga za prijetje na eni strani ter trenutkom, ko je zadnjenavedeni nalog dejansko izdan, na drugi strani preteče določen čas, v katerem nastanejo nova dejstva, ki vplivajo na izdajo navedenega evropskega naloga za prijetje. V takem položaju lahko presoja sodišča, ki je bila opravljena pred dejansko izdajo evropskega naloga za prijetje, ne bi zagotavljala učinkovitega sodnega varstva pred nesorazmernostjo izdaje takega naloga.
- 25 V teh okoliščinah je rechtbank Amsterdam (prvostopenjsko sodišče v Amsterdamu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je mogoče državnega tožilca, ki sodeluje pri izvajanju sodne oblasti v odreditveni državi članici, ki pri opravljanju svojih funkcij, neposredno povezanih z izdajo evropskega naloga za prijetje, deluje neodvisno in ki je izdal evropski nalog za prijetje, šteti za odreditveni pravosodni organ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa [2002/584], če je sodišče v odreditveni državi članici že pred dejansko odločitvijo državnega tožilca o izdaji evropskega naloga za prijetje presodilo o pogojih za izdajo evropskega naloga za prijetje in zlasti o sorazmernosti tega ukrepa?“

Nujni postopek

- 26 Prvi senat Sodišča je 17. septembra 2019 na predlog sodnice poročevalke in po opredelitvi generalnega pravobranilca odločil, da bo predlog za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-625/19 PPU obravnavan po nujnem postopku predhodnega odločanja.
- 27 Prvi senat Sodišča se je namreč po tem, ko je navedel, da se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe nanaša na razlago Okvirnega sklepa 2002/584, ki spada pod naslov V tretjega dela Pogodbe DEU v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice, ter se torej v skladu s predlogom predložitvenega sodišča lahko obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja iz člena 23a Statuta Sodišča Evropske unije in člena 107 Poslovnika Sodišča, oprl na okoliščino, da je oseba XD od 28. maja 2019 v priporu zaradi izročitve do sprejetja odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zanj, in da je njeno nadaljnje pridržanje odvisno od rešitve spora o glavni stvari.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 28 V uvodu je treba opozoriti, da mora Sodišče v skladu z ustaljeno sodno prakso v okviru sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, vzpostavljenega s členom 267 PDEU, nacionalnemu sodišču podati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. Zato mora Sodišče po

potrebi preoblikovati predložena vprašanja (sodba z dne 4. septembra 2014, *eco cosmetics in Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 in C-120/13, EU:C:2014:2144, točka 32 in navedena sodna praksa).

- 29 V obravnavanem primeru se zdi, da predložitveno sodišče z vprašanjem za predhodno odločanje izhaja iz predpostavke, da je status odreditvenega pravosodnega organa v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 pogojen zlasti z obstojem sodnega nadzora nad odločitvijo o izdaji evropskega naloga za prijetje.
- 30 Vendar obstoj sodnega nadzora nad odločitvijo o izdaji evropskega naloga za prijetje, ki jo je sprejel organ, ki ni sodišče, ni pogoj za to, da se ta organ lahko opredeli kot odreditveni pravosodni organ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584. Ta zahteva ne spada pod statusna in organizacijska pravila navedenega organa, ampak se nanaša na postopek izdaje tega naloga (sodba z današnjega dne, *JR in YC*, C-566/19 PPU in C-626/19 PPU, točka 48).
- 31 Ta razlaga je potrjena s sodbo z dne 27. maja 2019, *PF (Generalni državni tožilec Litve)* (C-509/18, EU:C:2019:457), v kateri je Sodišče razsodilo, da je treba generalnega državnega tožilca države članice, ki je sicer strukturno neodvisen od sodne oblasti, vendar je pristojen za izvajanje kazenskega pregona in mu njegov status v tej državi članici podeljuje jamstvo za neodvisnost od izvršilne veje oblasti v okviru izdaje evropskega naloga za prijetje, opredeliti kot odreditveni pravosodni organ v smislu Okvirnega sklepa 2002/584, in je predložitvenemu sodišču prepustilo, da poleg tega preveri, ali se zoper odločitev tega državnega tožilca lahko vloži pravno sredstvo, ki v celoti izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva.
- 32 V teh okoliščinah je treba šteti, da predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Okvirni sklep 2002/584 razlagati tako, da so v primeru, ko je pristojnost za izdajo evropskega naloga za prijetje zaradi kazenskega pregona podeljena organu, ki sicer sodeluje pri izvajanju sodne oblasti v tej državi članici, vendar ni sodišče, zahteve učinkovitega sodnega varstva izpolnjene, če je pred dejansko odločitvijo tega organa o izdaji evropskega naloga za prijetje sodišče presodilo pogoje za izdajo tega naloga in zlasti sorazmernost te izdaje.
- 33 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da sta načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami in načelo medsebojnega priznavanja, ki temelji na medsebojnem zaupanju med državami članicami, v pravu Unije temeljnega pomena, saj omogočata vzpostavitev in ohranjanje območja brez notranjih meja. Natančneje, načelo vzajemnega zaupanja zlasti v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice od vsake od teh držav zahteva, naj, razen v izrednih okoliščinah, šteje, da vse druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom (sodba z dne 25. julija 2018, *Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu)*, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 34 Opozoriti je treba tudi, da je Okvirni sklep 2002/584, kot je razvidno iz njegove uvodne izjave 6, na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja sodb in sodnih odločb, ki je določeno v členu 82(1) PDEU, s katerim je bil nadomeščen člen 31 EU, na podlagi katerega je bil sprejet ta okvirni sklep. Od tedaj so bili na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah postopoma sprejeti pravni instrumenti, katerih usklajena uporaba je namenjena okrepitvi zaupanja držav članic v njihove nacionalne pravne rede, da bi se zagotovila priznanje in izvršitev sodb v kazenskih zadevah v Uniji s ciljem izoginitve vsakršni nekaznovanosti storilcev kaznivih dejanj.
- 35 Načelo medsebojnega priznavanja, na katerem temelji sistematika Okvirnega sklepa 2002/584, na podlagi člena 1(2) tega okvirnega sklepa pomeni, da so države članice načeloma zavezane k izvršitvi vsakega evropskega naloga za prijetje (sodba z dne 16. novembra 2010, *Mantello*, C-261/09, EU:C:2010:683, točka 36 in navedena sodna praksa).

- 36 V skladu z določbami Okvirnega sklepa 2002/584 lahko namreč države članice zavrnejo izvršitev takega naloga le v primerih obvezne neizvršitve, ki so določeni v členu 3 tega okvirnega sklepa, in v primerih fakultativne neizvršitve, ki so naštetih v njegovih členih 4 in 4a. Poleg tega lahko izvršitveni pravosodni organ izvršitev evropskega naloga za prijetje podredi le pogojem, določenim v členu 5 navedenega okvirnega sklepa (sodba z dne 29. januarja 2013, Radu, C-396/11, EU:C:2013:39, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 37 Opozoriti je treba tudi, da učinkovitost in pravilno delovanje poenostavljenega sistema predaje oseb, obsojenih ali osumljenih kršitve kazenskega prava, ki je uveden z Okvirnim sklepom 2002/584, temeljita na spoštovanju nekaterih zahtev, določenih s tem okvirnim sklepom, katerih obseg je bil pojasnjen v sodni praksi Sodišča.
- 38 V zvezi s tem iz te sodne prakse izhaja, da sistem evropskega naloga za prijetje vključuje varstvo postopkovnih in temeljnih pravic na dveh ravneh, ki mora biti zagotovljeno zahtevani osebi, saj je sodnemu varstvu, določenemu na prvi ravni ob sprejetju nacionalne odločbe, kot je nacionalni nalog za prijetje, dodano varstvo, ki mora biti zagotovljeno na drugi ravni ob izdaji evropskega naloga za prijetje, do katere lahko pride – odvisno od primera – hitro po sprejetju navedene nacionalne sodne odločbe (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 67 in navedena sodna praksa).
- 39 V zvezi z ukrepom, ki – tako kot izdaja evropskega naloga za prijetje – lahko poseže v pravico zadevne osebe do svobode, to varstvo torej pomeni, da je treba odločitev, ki izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva, sprejeti vsaj na eni od dveh ravni tega varstva (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 68).
- 40 Natančneje, druga raven varstva pravic zadevne osebe pomeni, da odreditveni pravosodni organ opravi nadzor nad izpolnjenostjo pogojev, potrebnih za to izdajo, in objektivno – ob upoštevanju vseh obremenilnih in razbremenilnih dokazov ter ne da bi bil izpostavljen tveganju, da bi mu bila pri njegovem odločanju lahko dana zunanja navodila, zlasti od izvršilne veje oblasti – preizkusi, ali je navedena izdaja sorazmerna (glej v tem smislu sodbo z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točki 71 in 73).
- 41 Poleg tega mora v odreditveni državi članici – kadar je v pravu te države članice pristojnost za izdajo evropskega naloga za prijetje podeljena organu, ki ni sodišče, čeprav sodeluje pri izvajanju sodne oblasti v tej državi članici – obstajati možnost sodnega nadzora nad odločitvijo o izdaji takega naloga za prijetje in zlasti nad sorazmernostjo takšne odločitve, ki v celoti izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 75).
- 42 Takšno pravno sredstvo zoper odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje zaradi kazenskega pregona, ki jo sprejme organ, ki sicer sodeluje pri izvajanju sodne oblasti in ima zahtevano neodvisnost od izvršilne veje oblasti, vendar ni sodišče, je namenjeno zagotovitvi, da se pri sodnem nadzoru nad to odločitvijo in nad pogoji, ki so potrebni za izdajo tega naloga, ter zlasti nad sorazmernostjo te izdaje spoštujejo zahteve učinkovitega sodnega varstva.
- 43 Zato morajo države članice zagotoviti, da njihovi pravni redi učinkovito zagotavljajo raven sodnega varstva, ki se zahteva z Okvirnim sklepom 2002/584, kot se razlaga v sodni praksi Sodišča, tako da uvedejo pravna sredstva, ki se lahko od enega do drugega sistema razlikujejo.
- 44 Zlasti je uvedba ločenega pravnega sredstva zoper odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje, ki jo sprejme pravosodni organ, ki ni sodišče, le možnost v zvezi s tem.

- 45 Z Okvirnim sklepom 2002/584 namreč državam članicam ni prepovedano, da za izdajo evropskega naloga za prijetje uporabijo svoja postopkovna pravila, če to ne preprečuje, da bi bili izpolnjeni cilj tega okvirnega sklepa in zahteve, ki iz njega izhajajo (glej v tem smislu sodbo z dne 30. maja 2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, točka 53).
- 46 V obravnavanem primeru se v švedskem pravnem redu, kot je razvidno iz spisa, s katerim Sodišče razpolaga, evropski nalog za prijetje zaradi kazenskega pregona nujno izda po sklepu o odreditvi pripora zadevne osebe, ki ga izda sodišče.
- 47 Predložitveno sodišče prav tako pojasnjuje, da iz informacij, ki so mu jih posredovali švedski organi, izhaja, da mora pristojno sodišče za ugotovitev, ali je treba odrediti pripor, presoditi tudi sorazmernost drugih možnih ukrepov, kot je izdaja evropskega naloga za prijetje.
- 48 Poleg tega švedska vlada trdi, da mora navedeno sodišče pri preizkusu, ali je treba odrediti pripor zoper osebo, ki je osumljena kršitve kazenskega prava, vedno presoditi, ali je ta ukrep sorazmeren. Če je oseba, osumljena storitve kaznivega dejanja, na begu ali ne prebiva na ozemlju odreditvene države članice, naj bi bil edini razlog, iz katerega državni tožilec sodišču predlaga, naj za to osebo izda nalog za prijetje, potreba po izdaji evropskega naloga za prijetje. Zato se bo preizkus sorazmernosti, ki ga bo navedeno sodišče moralo opraviti v okviru preizkusa, ali je treba odrediti pripor, prav tako nanašal na izdajo evropskega naloga za prijetje.
- 49 Zdi se, da je bilo tako v postopku v glavni stvari, saj se je, kot je razvidno iz predloga za sprejetje predhodne odločbe, v okviru obravnav v zvezi s priporom osebe XD, ki so potekale pred švedskimi sodišči, razpravljalo tudi o potrebi po izdaji evropskega naloga za prijetje z namenom predaje zahtevane osebe švedskim organom.
- 50 Poleg tega je švedska vlada v pisnem stališču in na obravnavi pred Sodiščem navedla, da ima oseba, zahtevana na podlagi evropskega naloga za prijetje, pravico do vložitve pritožbe zoper sklep o odreditvi njenega pripora, ki ni časovno omejena in se lahko vloži celo po izdaji evropskega naloga za prijetje in po njenem prijetju v izvršitveni državi članici. Če se izpodbijani sklep o priporu razveljavi, je evropski nalog za prijetje samodejno umaknjen, ker njegova izdaja temelji na obstoju tega sklepa.
- 51 Nazadnje, ta vlada je navedla, da vsako višje sodišče, ki odloča o pritožbi zoper sklep o priporu, prav tako presodi sorazmernost izdaje evropskega naloga za prijetje.
- 52 Na podlagi obstoja teh postopkovnih pravil v švedskem pravnem redu je mogoče ugotoviti, da čeprav ni ločenega pravnega sredstva zoper odločitve državnega tožilca o izdaji evropskega naloga za prijetje, so pogoji za njegovo izdajo in zlasti sorazmernost te izdaje lahko predmet sodnega nadzora v odreditveni državi članici pred sprejetjem te odločitve ali hkrati z njo, pa tudi pozneje.
- 53 Tak sistem zato ustreza zahtevi po učinkovitem sodnem varstvu.
- 54 Poleg tega se Okvirni sklep 2002/584, kot je bilo opozorjeno v točki 34 te sodbe, umešča v splošni sistem jamstev v zvezi z učinkovitim sodnim varstvom, ki so določena z drugimi predpisi Unije, sprejetimi na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, ki osebi, zahtevani na podlagi evropskega naloga za prijetje, olajšajo uveljavljanje njenih pravic še pred predajo odreditveni državi članici.
- 55 Zlasti člen 10 Direktive 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravicah do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in

konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL 2013, L 294, str. 1) pristojnemu organu izvršitvene države članice nalaga, da osebe, za katere se zahteva predaja, brez nepotrebne odlašanja po odvzemu prostosti seznanijo s tem, da imajo pravico izbrati odvetnika v odreditveni državi članici.

- 56 Glede na te preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba Okvirni sklep 2002/584 razlagati tako, da so zahteve učinkovitega sodnega varstva, do katerega mora biti upravičena oseba, za katero je izdan evropski nalog za prijetje zaradi kazenskega pregona, izpolnjene, če so v skladu z zakonodajo odreditvene države članice pogoji za izdajo tega naloga in zlasti sorazmernost te izdaje predmet sodnega nadzora v tej državi članici.

Stroški

- 57 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da so zahteve učinkovitega sodnega varstva, do katerega mora biti upravičena oseba, za katero je izdan evropski nalog za prijetje zaradi kazenskega pregona, izpolnjene, če so v skladu z zakonodajo odreditvene države članice pogoji za izdajo tega naloga in zlasti sorazmernost te izdaje predmet sodnega nadzora v tej državi članici.

Podpisi